

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 november 2009 in zaak R 317/2009-1, en
- verwijzing van verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: woordmerk „ROYAL SHAKESPEARE” voor waren en diensten van de klassen 32, 33 en 42

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert: gemeenschapswoordmerk „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” voor diensten van klasse 41; beeldmerk „RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY”, dat in het Verenigd Koninkrijk is ingeschreven voor diensten van klasse 41; niet-ingeschreven merk „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY”, dat in het Verenigd Koninkrijk in het economisch verkeer wordt gebruikt voor diverse diensten

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling en derhalve nietigverklaring van het ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring was gevorderd

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 doordat de kamer van beroep ten onrechte heeft geconcludeerd dat was voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van deze bepaling.

Beroep ingesteld op 8 februari 2010 — Victoria Sánchez/Parlement en Commissie

(Zaak T-61/10)

(2010/C 100/86)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spanje) (vertegenwoordiger: N. Domínguez Varela, advocaat)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat het stilzitten van het Europees Parlement en de Commissie bij de beantwoording van het bij brieven van 6 oktober 2009 ingediende verzoek in strijd is met het gemeenschapsrecht, en de betrokken instellingen aanmanen om te reageren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak diende op 28 augustus 2008 bij de Commissie verzoekschriften van het Parlement een verzoekschrift in over een netwerk van corruptie dat in Spanje zou bestaan op het gebied van sociale zekerheid en volksgezondheid. Op 3 mei 2009 deelde de voorzitter van deze commissie hem mee dat zijn verzoekschrift niet verder werd behandeld.

Op 6 december 2009 richtte verzoeker een uitnodiging als bedoeld in artikel 265 VWEU aan het Europees Parlement en de Europese Commissie. Daarin verzocht hij:

- het Europees Parlement, de beslissing van de voorzitter van de Commissie verzoekschriften, waarvan hem op 3 mei 2009 kennis was gegeven, nietig te verklaren en te onderzoeken onder welke omstandigheden deze beslissing tot stand was gekomen;
- de Europese Commissie, ook een onderzoek naar de rechtsbedeling in Spanje te starten.

Aangezien verzoeker binnen de daartoe gestelde termijn geen antwoord ontving, heeft hij het onderhavige beroep wegens nalaten ingesteld.

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker aan dat zijn grondrechten — met name het recht van petitie, het recht van gelijkheid voor de wet en het recht op non-discriminatie — zijn geschonden, alsmede dat in casu is voldaan aan de voorwaarden om de nalatigheid van de verwerende instellingen vast te stellen.

Beroep ingesteld op 11 februari 2010 — Spanje/Commissie

(Zaak T-65/10)

(2010/C 100/87)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: J. Rodríguez Cárcamo)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van beschikking nr. C(2009) 9270 def. van de Commissie van 30 november 2009 tot vermindering van de op grond van beschikking C(94) 3456 van 9 december 1994, FEDER nr. 94.11.09.001, toegekende bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) ten behoeve van het operationele programma „Andalusïë-doelstelling 1 (1994-1999)” in Spanje, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep komt het Koninkrijk Spanje op tegen de bovengenoemde beschikking. Ter onderbouwing van zijn beroep voert de verzoekende staat de volgende middelen aan:

- schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 ⁽¹⁾, doordat in de bestreden beschikking is gebruikgemaakt van de methode van extrapolatie, terwijl dit artikel niet voorziet in de mogelijkheid om de bij concrete acties vastgestelde onregelmatigheden te extrapoleren naar alle acties die deel uitmaken van de uit de fondsen van het EFRO gefinancierde operationele programma's. De door de Commissie in de bestreden beschikking toegepaste correctie heeft geen rechtsgrondslag, aangezien de richtsnoeren van de Commissie van 15 oktober 1997 betreffende de netto financiële correcties in het kader van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad, volgens het arrest van het Hof van Justitie van 6 april 2000, Koninkrijk Spanje/Commissie, C-443/97 ⁽²⁾, geen rechtsgevolgen ten aanzien van de lidstaten teweeg kunnen brengen en aangezien artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 alleen betrekking heeft op de vermindering van de bijstand

indien het onderzoek een onregelmatigheid bevestigt, zodat geen correcties door extrapolatie kunnen worden toegepast;

- subsidiair, schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, gelezen in samenhang met het huidige artikel 4, lid 3, VEU (beginsel van loyale samenwerking), doordat de correctie door extrapolatie is toegepast ondanks het feit dat er geen tekortkomingen in het stelsel van beheer van, controle op of audit van de gewijzigde overeenkomsten aan het licht zijn gekomen, nu de voor het beheer bevoegde organen de Spaanse wettelijke regeling toepasten, met betrekking waartoe het Hof van Justitie niet heeft geoordeeld dat zij in strijd is met het recht van de Europese Unie. De naleving van het nationale recht door de beheerders kan — ook al leidt dit mogelijksterwijs tot de vaststelling door de Commissie van onregelmatigheden of concrete inbreuken op het recht van de Europese Unie — niet als basis dienen voor een extrapolatie wegens inefficiëntie van het stelsel van beheer, wanneer het Hof van Justitie niet heeft vastgesteld dat de door die organen toegepaste wet in strijd is met het recht van de Europese Unie en de Commissie geen niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 258 VWEU heeft geleid;
- subsidiair, schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, doordat de steekproef die voor de toepassing van de financiële correctie door extrapolatie is gebruikt, niet representatief is. De Commissie trok de steekproef voor de toepassing van de extrapolatie aan de hand van een zeer klein aantal projecten (37 van 5 319), nam daarbij niet alle zwaartepunten van het operationele programma in aanmerking, hield rekening met uitgaven die de Spaanse autoriteiten eerder hadden ingetrokken, ging uit van de aangegeven uitgaven en niet van de toegekende bijstand, en maakte gebruik van een computerprogramma dat voor minder dan 85 % betrouwbaar was. Daardoor voldoet de steekproef niet aan de representativiteitsvoorwaarden die vervuld moeten zijn om als basis voor een extrapolatie te kunnen dienen;
- verjaring van de vervolging ingevolge artikel 3 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995. ⁽³⁾ Ten slotte moet voor de verjaring van de onregelmatigheden worden gekeken naar het tijdstip waarop de Spaanse autoriteiten van het bestaan van onregelmatigheden op de hoogte zijn gebracht (hetgeen in oktober 2004 geschiedde, terwijl het in de meeste gevallen om in 1997, 1998 en 1999 begane onregelmatigheden ging), waarbij de in artikel 3 van verordening nr. 2988/95 gestelde termijn van vier jaar moet worden toegepast.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 74, blz. 1).

⁽²⁾ Jurispr. blz. I-2415.

⁽³⁾ Verordening betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).